

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ κοιθῇ ὁ ἑλληνικὸς
 τύπος ἀπὸ τοὺς ξένους, ἔπειτα ἀπ' ὅσας
 σεοβρίαι καθήμενως εἰς τὴν ἑλληνικὴν
 κοινὴν, θὰ ἔπρεπε τότε αὐτοὶ ποὶ βγάδουν
 ἐφημερίδας ἢ νὰ σταλοῦν εἰς τὸ φρενο-
 κομεῖο ἢ εἰς τὴ φυλακὴν, ἐκτὸς ἐλαχί-
 στων ἐξαίρεσεων. Τέτοιο κατάντημα τί-
 πον καμμίαν χώρα δὲν παρουσιάζει ποτέ.
 Ἄλλ' εἰς εἶνε. Σήμερον δὲν ἔγω σκοπῶ

λεσθή εκεί ύφ' όλων όμω των Κυθηρίων ηγούμενων. Διά του τρόπου αυτού ή εορτή θά προλάβη περισσότερο μεγαλοπρεπείαν, τά δι' αυτήν έξοδα θά είνε ελιγώτερα, ή ναός θά ώφελήθη περισσότερο, και τό οπουδαιότερον ότι ή έν τή Ιερή του ναού χώρη συνάντησις ηνωμένων όλων των Κυθηρίων, θά γίνη άφορμή στενιότερας μεταξύ των άγάλης και άλληλεγγύης.

Τά κυθηρικά σωματεία των δύο ως άνω πόλεων τά όποια συνήθως πρωτοστατούν εις την εορτήν αυτήν της Μυρτιδιώσεως, άς έχουν ταύτα υπ' όψει των, και άς είνε βέβαια ότι αί ύποδείξεις μας είνε άληθοις της γενικής κυθηραϊκής γνώμης.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΜΕΣ

Είς τό ληφθέν εις τά γραφεία μας πρώτον τεύχος του πρώτου ήδη φοράς εκδομένου έν Παρισίοις υπό ομάδος διανοομένων και έπιστημονικών των Βαλκανικών χωρών γαλλικού περιόδου («Η Νοτιοανατολική Εύρώπη»), δημοσιεύονται μεταξύ των άλλων και δύο άρθρα του συμπόλιτου μας δικηγόρου και διδάκτορος των Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου των Παρισίων κ. Γρηγορίου Κασμάτη υπό τους τίτλους «Οι διανοούμενοι και ή Βαλκανική Προσέγγισις» και ή «Ενδοποίησις του Ιδιωτικού Δικαίου των Βαλκανίων».

Τά έν λόγω δύο άρθρα τά όποια διακρίνει εύρεία παρατηρητικότητα και γνώσις των πραγματευομένων θεμάτων, μαρτυρούν ότι ο συμπολίτης έπιστήμων άνήκει εις την πρωτοπορίαν των διανοομένων μας όστινες μετά τόσης θέλησις εργάζονται προς μίαν ειργασίαν μεταξύ των Βαλκανικών χωρών προσεγγισίν εκ της όποιος αΐται διά προσπορισθέν τεραστίαις ώφέλειαις.

Προς τών νεαρόν συμπολίτην όστις μετά τόσης θετικότητας και τόσον άριτίας επιστημονικής καταστάσεως καθίσταται εις τόν εύγενή άνώτα των μεγάλων ιδεών, διαβιβάζομεν τά θερμά μας συγχαρητήρια.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ ΕΓΕΜΙΣΕΝ!

Τά τέσσαρα έμπόδια πού καθυστερούν την πρόοδον της άνθρωπότητος.

Αί άνακαταστάσεις του διαστήματος
Επιστήμονος κ. Τόμσον.

Όμιλών ενώπιον του βρετανικού συμβουλίου της κοινοτικής ύγεινης ο διάσημος έπιστήμων σην Ουόλτερ Άρθουρ Τόμσον, είνε ότι τέσσαρα έμπόδια καθυστερούν κυρίως την πρόοδον της άνθρωπότητος.

—Πρώτον, είνε ο σοφός καθηγητής, τό γεγονός ότι ο κόσμος άρχίζει να πληθύνεται υπερβολικά. Ο πληθυσμός της γης αυξάνει κατά 12 ή 13 εκατομμύρια έτησίως. Έάν τά πρόγματα συνεχισθούν ούτω θά άναγκασθώμεν εντός άλλων να θέσωμεν επί του πλανήτη μας την ειδοποίησιν πού θέτουν εις τά υπερφορτωμένα λεωφορεία: θέσεις όριζώντων.

Έχει υπολογισθή ότι εις την εποχήν των εγγόνων μας ή Άμερική θά έχη γεμίση μέζους άσφύδας.

Η δεύτερη αίτία της καθυστέρησης της προόδου είνε ή δυσανάλογος αύξησις των διαφόρων τάσεων του πληθυσμού. Τά ελιγώτερον εξελιγμένα κοινωνικά στρώματα αυξάνονται περισσότερο από τά πλέον έπιθυμητά. Έάν λάβωμεν ως παράδειγμα 1000 άτομα της αύτοίτης μέσης τάξεως, ή άναλογία των γεννήσεων είνε μόνον 119, ένθ' άνέχεται εις 153 διά τούς ειδικευμένους εργάτας. Έκείνοι πού θά ήσαν περισσότεροι χρήσιμοι εις την φυλήν από φυσολογικής άποψις: αυξάνονται ελιγώτερον, προς ευερίτην ημίαν της. Κατά τρίτον λόγον εξέλειπεν από τό άνθρώπινον είδος ή φυσική επίλοιψη χωρίς να καθορθώνομεν να εύρωμεν κάτι άλλο ικανόν να την αντικαταστήση. Έπειδή άκριβώς ο άνθρώπος ζή εις κόσμον τεχνιτών και δέν υπόκειται εις τούς αόριστους κανόνες της φυσικής επιλογής, διά τότου θά έπρεπε να φροντισώμεν ώστε ο κατώτερος να τιμωρηθή διά την υποδεοτέραν ανάπτυξιν του και ο άνώτερος να άμειβεται. Άλλ' ήμεις τούταντίον φροντίζομεν να εξισώσωμεν τά πρόγματα και να καταστήσωμεν τόν κόσμον έξ ίσου ευχάριστον διά τούς υποδεεστέρους όσον και διά τούς καλλίτερους.

Τέλος έχομεν ως μεγάλην αίτίαν κοινωνικής δυστυχίας τό χαμηλόν επίπεδον ύγιαις. Και εις την Άγγλιαν άκόμη δέν άπολαύομεν άκρας ύγιαις και ή παλαιά μας άγάπη διά την σωματικήν ανάπτυξιν δέν εύρίσκει πλέον τό τό ύψος της.

Δέν δύναμαι, εξηκολούθησεν ο διάσημος έπιστήμων, να εισέλθω εις λεπτομερείας και ούτε να ζητήσω έδώ πώς θά προλάβωμεν τάς καταστροφεικάς συνεπειάς της αύξήσεως των γεννήσεων. Βεβαίως ο περιορισμός των γεννήσεων είνε όλων απουσία. Η ιστορία μάς ύποδεικνύει ότι ή υπερβολική αύξησης του πληθυσμού ώθεί εις τόν πόλεμον και βεβαίως άνα συνεχισθή ο υπερπληθυσμός θά έχομεν πόλεμον.

Πρόκειται ο πολιτισμός μας να εκλείψη ως τόσο άλλος; Έγώ πιστεύω ότι είνε πιθανότητα να εκλείψη διότι διά πρώην φοράν σήμερον ή έπιστήμη εφαρμόζεται εις όλα τά προβλήματα της ζωής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άρθρον του κ. Ν. Α. Φωτήλα

Ανέκαθεν έν Ελλάδα όλα τά πολιτικά κόμματα διεκένοντο όντως από αγαθή διαθέσει έναντι των παρονοσών τάσεων. Άν και ή χώρα μέχρι τούδε δέν παρουσίαζε όξείας οικονομικής και κοινωνικής άντιθέσεις, έν τούτοις πάντοτε ύπήρχεν ή σκέψις, ότι διά να στηρίζεται με αξιοπείας δικαιοσύνης τό λαόν κοινωνικών καθεστώδ, δέον τούτο να παρέχθη έντός των παραδεδωμένων όρίων και οικονομικών νόμων την συνδρομήν του προς την εργατική τάξιν.

Άλλά τό κόμμα των Φιλελευθέρων ιδιαίτερος ύπήρχεν εκείνο, τό όποιον διά της νομοθεσίας και της κοινωνικής του πολιτικής, έθεσε τάς βάσεις της εργατικής προστασίας, προσέβησαν τό εργατικό κίνημα και έδωσαν την έκφρασιν εις τάς διαθέσεις αυτές.

Τά διάφορα κόμματα, άν και μη λαβόντα θέσιν και σήμερον άκόμη έναντι των κοινωνικοοικονομικών ρευμάτων και άντιθέσεων, προσεπάθησαν και προσπαθούν όμολογουμένως διά παντός δυνατό μέσον να άμυλύνουν τάς κοινωνικές άντιθέσεις. Σκοπός δέ άλλως τε της έξάστοις άσχομένης κοινωνικής πολιτικής είνε ή έντός των βασικών γνωρισμάτων του άστικού καθεστώτος άρσις των άντιθέσεων διά παραχωρήσεων εις τάς παρονοσάς τάξεις, εις τρόπον ώστε άναλόγως των εμφανιζομένων συνθηκών, να επιτυγχάνηται ή ελάττωσις εύθιμος κοινωνική συνεργασία.

Η προσπάθεια δέ αυτή χωρίς να παραγνωρίζονται και αί ύπερβαίνον των άλλων κομμάτων έγένετο κυρίως από πολλού συνειδητή υπό του κόμματος των Φιλελευθέρων. Τό κόμμα τούτο εις όσας τάς μεγάλας περιόδους, καθ' ής διώχθηκε την χώραν, οδύποτε παρέλειπε τό καθήκον του έναντι του κοινωνικού καθεστώτος, τό όποιον πάντοτε πρόησταις, χωρίς τάς περιφρονήσιν και τά δικαιά των εργαζομένων, έπιτυχόν πάντοτε, ώστε να έπέχρηται ο κοινωνικός συμβιβασμός, χωρίς ν' άδικείται ή μία τάξις εις βάρος της άλλης. Δηλαδή ιδιαίτερος τό κόμμα των Φιλελευθέρων ύπήρχε δυνάται τις είνειν τό Έθνικόν Κόμμα της Ελλάδος, ύπήρχε τό Κόμμα τό όποιον υπό τάς πετυχάς του ήδύλησε να περιλάβη πάντα Έθνικόν παλμόν και πέν ταξίδιον συμφέρον έν τή μέτρω της λογικής ύπέρθεσιν έκείνου, εις τόν χρόνον του όποιον κατέλαβε την άριστοτέλεσιν θέσιν πάσα δικαία κοινωνική αξίωσις.

Είς τό σημείον αυτό ώρισμένη μερίς της αντιπολιτευσεως και ώρισμένη μερίς του τύπου δέν έδειξαν την ήν ώφελισαν σάτιον. Άντι να συντρέξουν την Κυβέρνησιν των Φιλελευθέρων—όπως θά είχαν καθήκον κοινωνικών να συντρέξουν και πάσαν Κυβέρνησιν εις τό να σταθεροποιήση τό ύπάρχον κοινωνικών καθεστώ, ήσυχή ήσαν άντιθέτως εις σκανδαλοθηρίαν, ή όποια άπυξός δέν φθείρει μόνον την Κυβέρνησιν, αλλά καταργείται εις την συνειδησιν του λαού αυτό τότου τό άστικόν καθεστώ. Δι' ο και άτυχός έξ ώρισμένης σκευής—τά όποια πρέπει να μάς άρπώνται—ή επίδρασις ίσως μερίδος του τύπου ύπήρχε καταστροφική διά τάς περί κοινωνίας και κοινωνικής δικαιοσύνης άντιλήψεις του Έλληνικού λαού.

Μερίς του τύπου και νεοφανή και παραδοξολόγα κόμματα κατέκρινον την Κυβέρνησιν διά την ύπ' αυτής τηρηθείσαν εργατικήν πολιτικήν. Κρίνον όθεν άσφαίστην να κώμω πρόχειρον άπολογισμόν του έργου της Κυβερνήσεως επί του έπιπέδου αυτού κατά την τελευταίαν περίοδον.

Τόσον εις την εργατικήν προστατευτικήν νομοθεσίαν όσον και εις την κοινωνικήν άσφάλισιν τό Κόμμα των φιλελευθέρων έκαμε πέν τό δυνατόν εις τό να την συμπληρώσιν και να την ελιγώτερον, μη παρασβώσιν όσον και εις έπιπολαιότητα από διαφόρους σκοπίμους ή άνευούσους εισηγήσεις. Και συγκεκριμένως: 1) Διά του Νόμου 4486 συνεληρώθησαν αϊ διατάξεις του Νόμου 3502 περί χρονικών όρίων εις τό καταστήματα και καθωρίσθη τό άνώτατον όριον της ήμερησίας εργασίας των υπάλληλων των άνωτέρων Έταρείων, Τραπεζών και Γραφείων έν γένει εις 8 ώρας καθ' έκαστην. Έπίσης διά του αυτού νόμου εξησφαλίθη ή χορήγησις εις έκαστον των υπάλληλων τούτων 15ήμερου κατ' έτος κανονικής άδειάς μετά πλήρουν άποδοχών.

2) Διά του νόμου 4558 ηδύθησαν τά όρια της προειδοποιησεως των υπάλληλων έν περιπτώσει καταγγελίας της συμβάσεως της εργασίας αυτών και ή καταβλητέα εις τούτους αποζημίωσις έν περιπτώσει μη προειδοποιησεως των. Δηλαδή οι Ιδιωτικοί υπάλληλοι, δέον να τονισθή ένταυθα, ότι έπρωταυτίστησαν έντελώς Ιδιωτέρως και έν συνεχεία άκόμη προς τό πλείστον των ξένων σχετικών νομοθεσιών.

3) Διά του νόμου 4705 καθωρίσθησαν επί τη βάσει της σταθεροποιηθείσης πλέον άναγκής αϊ άποζημιώσεις των εργατών έν περιπτώσει άτυχημάτων των έν τη εργασίā καταστάσει ικανοποιητικώτατα.

4) Διά του Νόμου 4819 όργανώθη τό σόμα επιθεωρήσεως εργασιών διά την άρτιωτέραν παρακολούθησιν της εφαρμόσεως των προστατευτικών περί ύγιαινης και ασφάλειας κλπ. των εργατών νόμων.

5) Διά του Νόμου 4694 άπηγορεύθη ή εκχώρησις και κατάσχισις των ήμερομισθίων

των εργατών και των μισθών των Ιδιωτικών υπάλληλων.

6) Διά του νόμου 1180 ελήφθη πρόνοια τοποθετήσεως των έφεδρων εις Ιδιωτικάς επιχειρήσεις και οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου.

7) Διά του νόμου 3685 ελήφθη πρόνοια άποζημιώσεως των λεμβωζόντων στερωμένων της εργασίας των λόγω του πλεριστολήν των άτιμοπλοίων.

8) Δι' έσχάτως ψηφισθέντος νόμου ίδρύθη οργανισμός υπό τό όνομα εργατική Έστία προς άνέγερσιν οικημάτων διά την στεγασιν των εργατικών οργανώσεων και γραφεία εύρέσεως εργασίας προς περιστολήν κατά τό δυνατόν της άνεργίας.

9) Εφαρμόσθη διά διαταγμάτων εις πλείστα άκόμη είδη επιχειρήσεων τό όκτώωρον. Άλλ' ή Κυβέρνησις όμως εις τό ζήτημα της ολοκληρώσεως των κοινωνικών ασφαλίσεων έκαμε και κίνησις ότι είνε δυνατόν. Ενηργίθη ή βιομηχανική άπογραφή, ή όποια άναβιβίζει τό σύνολον του άριθμού των μισθωτών εις τριακοσίας περίπου χιλιάδας, δηλαδή τό διπλάσιον του άριθμού των ήδη ήσφαλισμένων μισθωτών. Άνευ της άπογραφής ταύτης ήτο άδύνατον ή μελέτη του ζητήματος, άντετιθέ δέ και εις ξένον είδικόν ή άναλογιστική μελέτη του προσχεδίου περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ήδη άναμεινόνται τά πορίσματα. Ίνα βάσει αυτών χορήγη ή Κυβέρνησις επί τό έργον. Άλλ' ή Κυβέρνησις των Φιλελευθέρων επί τη βάσει των υπαρχόντων νόμων και διά θεσπίσεως είδικών νόμων πλέον άλλης άσφαλιστικής προνοίας ίδρυσε και τά ταμεία Ασφαλίσεως άρτερων έν Μυλεργατών, έκτελωνιστών, έφημεροδωκούντων, τροχονομικών Θεσσαλονίκης, Τραπεζικής Χίου κλπ. δι' όν ήσφαλίσθησαν καθ' όλων των κινδύνων περί τούς 10—11000 μισθωτών έκτός των 125.000 ήσφαλισμένων εις τά ήδη λειτουργούντα Ταμεία δυνατόν.

Επομένως πάσα έπίκρισις είνε αβάσιμος, και δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι δυσκολώτατα άλλη Κυβέρνησις θά ήτο δυνατόν να κώμω περισσότερα λαμβανόμενα ύπ' όφιν ότι τόσον ή Έλληνική, όσον και ή παγκόσμιος Οικονομία ποτέ δέν εύφθηκε εις τούτην κρίσιν λόγω της ύπαρχούσης άνεργίας υπερχλήθυμοι και ύπερπαραγωγής.

Η Κυβέρνησις σην τή Γεωργική Έργασίαν, Βιομηχανική, Οδοποιική κλπ. πολιτική ήσχησε παραλλήλως έν όλη τη δυνατή εύρησιν και εργατικήν πολιτικήν μη λησμονούσα όμως και μη μέλλουσα να λησμονήση, ότι έπιβάλλεται όλη ή δυνατή προστασία υπέρ των εργαζομένων μέχρι του σημείου όπως καθ' όλην δέν δά εκλόνιζε την Έθνικήν Οικονομίαν και δέν δά παρεβλάπτε την παραγωγικότητα του Κεφαλαίου. Παρ' όλας δέ τάς έπιχειρήσεις μερίδος του τύπου κατά της εργατικής πολιτικής της Κυβερνήσεως βεβαίως είνε ότι αυτή ύπέρθεσιν ικανοποιητική, ως άποδεικνύεται εκ των πραγμάτων. Μα δέ σοβαρότατο μετάξύ άλλων άποδείξει είνε ότι ούδεμία σοβαρά άπεργία έξερράγη επί των ήμερών της Κυβερνήσεως.

Η Κυβέρνησις ύπεσχέθη και προαγάγη την εργατικήν τάξιν, τό έπραξε και τό τό πράξη, αλλά πάντοτε έν τή πλαίσίω του Άστικού καθεστώτος.

ΝΟΤΗΣ Α. ΦΩΤΗΛΑΣ

Έπιθεωρητής Κοινωνικής Πρόνοιας

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Παν. Θεός. Κασμάτης υιός του έν Ποταμόν γυναστάτου έμπόρου, και ή διά πολλών προτερημάτων προκρινόμενη δεσποινίς Άλεξάνδρα Άναργούρου Φωτεινού έτίεσαν έν Ποταμόν τούς γάμους των. Προς τό εύχριστόν ζεύγος άπευθύνομεν θερμάς εύχάς και συγχαρητήρια.

Ν.Γ.Κ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες εκ της πληξάσεως ήμιάς μεγάλης και άπροσδοκήτου συμφορας διά της σκληράς άπωλείας του προσφιλους μας και άλπισμονίτου Κοσμά και μη δυνάμενοι να εύχαριστήσωμεν Ιδιαιτέρως ένα έκαστον ως έπιθυμούμεν, εκφράζομεν προς άπαντας τούς άποδοχόντες συμμετασχόντας του βαρέος και τραγικού τούτου πένθους μας, τούς άσπαστέλαντας στεφάνους και σταυρούς άνδρών, την Κυθηραϊκήν Άδελφότητα Πειραιώς, τούς Προϊσταμένους και Συνάδελφους του κ.κ. Άξιωματικούς του Ναυτικού και Άεροπορίας, και τόν Σύνδεσμον Μοτοσικλετών την εύγνωμοσύνην και τάς εύχαριστίας μας.

Οικογένεια Βρεττού Γ. Βενάρδου

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διά ν' άφαιρηθή ή φλούδα των μήλων εύκόλως, τά βυθίζομε λίγες στιγμές μέσα σέ ήραστό νερό.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τη 30η Ιουνίου 1931)

7.530.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εις όλην την Ελλάδα.

Πρακτορείον έν Νέα Υόρκη: 51 Maiden Lane.

Γραφείον έν Σικάγω: 33 S. Clark Street.

Άνταποκρίνεται εις όλας τάς χώρας του έξωτερικού.

Η Έθνική Τράπεζα της Ελλάδος έκταλεί πάσης φύσεως τραπεζικάς εργασίας εις τό έξωτερικόν και τό έξωτερικόν υπό έξαιρετικώς συμφέροντας όρους. Δέχεται δέ καταθέσεις (εις πρώην ζήτησιν, επί προθεσμίας και ταμειωτηρίου) εις δραχμάς και ξένα νομίσματα μέ λίαν εύνοϊκά έπενδύματα.

Είδικαι εύκολίαι, και συγκαταβατικαί όροι διά τάς καταθέσεις, τά έμβόσματα και τάς εργασίας έν γένει των έν Άμερικη Έλλήνων. Η Έθνική Τράπεζα διατηρεί πλήρως άνταποκρινόντας εις όλας τάς Πολιτείας της Βορείου Άμερικής και του Καναδά, είνε δέ άνταποκριτική έν Ελλάδα των μεγαλύτερων Άμερικανικών Τραπεζών.

(Τά Υποκαταστήματα της Τραπεζής έν Κυθήροις και έν Ποταμόν των Κυθηρών, παραμένοντες καθ' έκαστην άνοιτά καθώς και έν Κυριακάς).

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ίδρυθείσα υπό της Έθν. Τραπεζής της Ελλάδος, συμφώνως με τούς νόμους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, προς έξυπηρέτησιν των έν Άμερικη Έλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ όλοσχερώς καταβεβλημένα . . . Δολάρια 1.500.000

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Άρραβώνες

Ο κ. Γεώργιος Μαρκουλάκης και ή δεσποινίς Άτανασία Π. Φωτός Πικουλή εκ Μυτιλήνης, έτίεσαν έν Πειραιεί τούς άρραβώνες των.

Γεννήσεις

Η σύζυγος του κ. Παναγ. Ν. Κασμάτη Βασιλική, έτεκεν έν Πειραιεί άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Μήνοως Παταξόκη έτεκεν έν Πειραιεί θήλυ.

Η κ. Έλενη Σπ. Φατσέα έτεκεν αίσιος έν Νέα Υόρκη θήλυ.

Βαπτίσεις

Ο κ. Βασίλειος Πουλάκης άνδρ'έξοτος έν Αθήναις τό άγρόκιό του κ. Οδυσσεύς Φυλάκου, όνομάσας αυτό Δημήτριον.

Αναχωρήσεις

Ο έν Πειραιεί συμπολίτης Ιωάννης κ. Πολύχρονος Καρανής άνεχώρησε διά Γαλλίαν και Έλβετίαν.

Λόγισις

Άφίξη έν Παρισίον μετά διετείς έκεί σπουδάς ο συμπολίτης δικηγόρος κ. Γρηγόριος Π. Κασμάτης.

Άφίξη έν Ποταμόν ή καλλιτέχνης Μοδίστας κ. Χαρίλαος Παναγιωτοπούλου προς παρακολούθησιν της τελευταίας μόδας, και προμήθειαν έν Αθήναις νέων μοντέλων διά τό εργαστήριόν της.

Άφίξη έν Αυστραλίαν μετά πολυετή έκεί παραμονήν ο συμπολίτης κ. Εμμανουήλ Ι. Νοτιφής.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Άληθινόνος θά μείνι ή έκδρομή των Κυθηρίων Αθηνών και Πειραιώς εις την Μονή Μυρτιδιών της νήσου μας.

—Όλοι οι έπισκεψάμενοι έμειναν κατενθουσιασμένοι από τάς προόδους της νήσου μας και την περιποίησιν των κατοίκων.

—Οι πειθοσάμενοι όμως Ποταμόν εύρήκαν τό μαστόφορόν τους εις την θιάδα του Λοιμωτικού των Αθηνών.

—Ητο φυσικόν να περιβόησαν οι Αθηναίοι χωρίς όμως να δυνστερήσουν και οι Ποταμίτες εις ώρας άμυλίας.

—Η Έπιτροπή της Μονής Μυρτιδιών ύπερ-άνθρωπος ειργάσθη να εύχαριστήση τούς έκδρομείς.

—Παρ'όλας τάς εις τούτους περιστάσεις δυσχερείας καθώρθωσε να έκτελέση τό καθήκον της μετά μεγάλης προθυμίας και εδυσυνείδησεως.

—Είς τό έσχάτως συνελθόν έν Πορισίαις έκτον διεθνές συνέδριον οδοντιατρικής, παρστήσαν και οι κ.κ. Μήνοως Τζωρτζόπουλος και Θένης Θεοδοσίδης.

—Άξιος πράγματι πάσης ύπομονής εύχεσθαις ήτο ο κ. Γ. Σκλάβος διά τό κοινωνικώς εις Μυτιάδα έργον του.

—Εύχης έργον θά είνε αϊ μνημόναι και άλλά τό παράδειγμα αυτό του κ. Σκλάβου πού τόσον έκπολιτίζει και τιμά τόν τόπο μας.

—Ο Γυμνασιάρχης Κυθήρων περιοδεύει εις την Μάνην προς άγαν μαθητών διά τό γυμνασίον του.

—Έν τή μεαζή σχολιάζεται το γεγονός ότι ούδεις μαθητής έως τώρα του Γυμνασίου Κυθήρων άπερφόρη, ένθ' όλοι οι όδοσπαιτες εισιτηρίους εξέτασας εις τό Πανεπιστήμιον άπόρριπον τό Γυμνασίον αυτό άπερφόρησαν!

—Ένας ένδοξιστής έκδρομής της τελευταίας έκδρομής των Κυθηρίων εις Μυτιλίδα έκαμε μίαν χαρακτηριστικήν παρατηρήσιν.

—Τό άπρόσπολον του κ. Καρακή, μιάς έλεγεν, έπρεψεν άστια δι' όλα τρώβλεμα.

—Έκτός των συνηθών καθημάτων του πλοίου, και έτεροι έκαστον πενήτησαν πολυθρόνες διετέθησαν έκτάκτως διά τούς ταξιδιώτας.

—Έκτός δέ των τακτικών ψυγείων του πλοίου και άλλες τρείς τερπαστές παγογέτες με άφθονον πάγον και νερό κρύο ανά πάσαν στιγμήν ήσαν εις την διάθεσιν των έκδρομούντων.

—Υπό τούταίς συνθήκαις ήτο πολύ φυσικόν όλοι να μέινουν ένθουσιασμένοι.

—Τό προσήφην ένκακτον ύπερηλεκτόν προσώπων διά την περιποίησιν των έκδρομούντων εξέτελεσε μετά μοναδικής προθυμίας τό καθήκον του.

—Ασφαλώς ότι ή έπιτυχία αυτή της έκδρομής και ή δι' όλα πόβλησις περιείτιμήν εις τούς οργανωτάς συμπολίτες.

—Υπελογισθή ότι έξ αίτίας της έκδρομής έγένετο χηματική κίνησις πλέον των πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών εις την νήσον.

—Χρυσές δουλειές έκαμαν τά δύο έργασία λεμονοποιοίς τά όποια δέν έφραφθαν εις παραγωγήν.

—Πέντε δέ άνάποροι πολέμου έν Αθήναις έχοντες και σχετικήν άδειαν, εισέπραξαν έκ μιάς ούλίνας την όποιαν είχαν στήσει έν τόν περιβόλον της Μονής τριάντα δύο χιλιάδας δραχμάς από τό πλήθος των προσκυνητών πού έδοκίμαζε την τόξιν του.

—Τό δέ παρά την είσοδον της Μονής πρ' χειρουν κεραιόντος εισέπρεψε δεκαέξ χιλιάδας δραχμών.

—Έκ των ποσών αυτών κρίνει κανείς περί της έφετινης κοσμοσυρροής εις την πανήγυριν της Μυρτιδιώσεως.

—Είς την θέσιν Ροζοδάφην του Όρδάλιου εις τό Κήθηρον άνευρέθη τό πώμα του όδογκονταετούς γέροντος Άγγελή Ταμπάκη έν ήμασσουνθέσει.

—Τό πώμα ένάφη επί τόπου, άγνώστου δέ κατέστη αν έπρόκειτο περί άντοκτοίας ή δυστυχίματος.

—Είς την νήσον μας συνέβησαν και έφ' ότου πολλές πυρκαϊές Ιδίως εις τά περί την Άγίαν Μόνην σημεία.

—Απ' αυτές δέν κατεστράφησαν μόνον και χρώσμα δένδρα, αλλά και τά θυμάρια άκόμη πού είνε τόσον χρήσιμα εις της μέλισσας.

—Καλόν είνε αϊ άστοναιμικά άρχαί της νήσου να λάβουν τά μέτρα των εναντίον των έμπερηστών.

—Ποτέ έως τώρα δέν ένθυμούμεθα να καταδοχθή και να τιμωρηθή κανείς έμπερηστής.

—Η έρευνή ή οίοναπαγωγή της νήσου μας είνε άσημάντος. Τά πλείστα άμπελα κατεστράφησαν από τόν περονόσπορον άλλα δέ έλαχίστην άπόδοσιν είχαν.

—Στά, σιγά άν δέν βελτιωθή ή ποιότης των κλημάτων ώστε να μη προσβάλλονται από ασθένειαι: θά κατανίστην να ήν εχη ή νήσος κρσσί και να τό κουβαλά άπ' έξω.

—Μεγάλη συγκίνησις κατέλαβε τούς Αθηναίους και Πειραιώτες άλλα και όλους τούς Έλληνες από την έπαθμίαν της Σύρου.

—Η άνάμνησις του Δαγγείου παραμένει τρωπή με τά άπαύσια άποτελέσματα εις τών άνθρώπων και οικονομικών καταστροφών. Εύτυχώς όμως, ότι ή έπιδημία έντεπύσθη χωρίς εις τά κεραυνόβόλως ληφθέντα υπό του Κράτους μέτρα.

ΣΑΦΩΝΕΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Εσωτερικού έτησία Δραχ. 50
Εξωτερικού » Λίρας Άγγλ. 1
Αμερικνής » Δολάρια 5
Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.
Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δύνανται αποδοθένται.
Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ

Τού 'Ιουλίου Κλαρεττί
(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Σιγά-σιγά μπορούσατε να κρατήσετε το πούον που άξιζε από την άμοιρή μου κι έτσι στο τέλος θα ξεπληρωνόσαστε...
Ο καλλιτέχνης κατέβασε άμείως με φανερά συγκίνηση το Χριστό από τον τοίχο κι είπε στην κόρη:
—Καλά, αφού τον θέλεις, πάστον. Κι όταν ο πειρασμός σε βιάζει να κάμεις τίποτε το κακό, να κυττάς αυτόν να θυμίσαι κι έμένα που σου τον χαρίζω και να συκρατείσαι.

—Μου τον χαρίζετε; εκραύγασε η Κλημεντίνη μ' εύγνωμοσύνη κι έσπευσε να φιλήσει τα χέρια του γλύπτου.
Τρείς μήνες πέρασαν. Ο γλύπτης, έχοντας πάντοτε ως πρότυπο την προστατευμένη του, άποτελείωσε το μνημείο του Μπότσαρη και έπρεπε πειά να το άποχωριστή. Προκειμένου δέ να στείλῃ το έργο του στην Ελλάδα, έγραφε τα έξῃς χαρακτηριστικά στο 'Ημερολόγιό του:

«Τελείωσε πειά, αγαπητό μου παιδί! Θα έγκαταλείψω τη Γαλλία και θα πάς στην ώραία Ελλάδα! Σε άγαπούσα τόσο πολύ! Σε άγαπούσα όπως ο πατέρας αγαπῇ την κόρη του... Θα φύγῃς λοιπόν από τη χώρα των εγγενών έμπνεύσεων και των μεγάλων έργων για να πάς εκεί όπου πρωτοφάνηκαν ή εγγενείς έμπνεύσεις και τα μεγάλα έργα... Από δὸ και πέρα θα σε ζεσταίνῃ ο ήλιος της Άστιας, ο οποίος δὸν μὲς στέλνει εἰς παρά μιά ὥρη άνανάκλασι. Όταν θα θάβωνται τὸ δάσος της έσπέρας στὸ γλαυκὸ οὐρανὸ της Ελλάδος, ἀς εἴχῃ μιά ἀχτίδα του και στὸ μέτωπό σου τὸ μελαγχολικὸ, γιατί εἶσαι πολὺ λυπημένο, φτωχικὸ μου παιδί!...»

Μετά τὸ τελείωμα τοῦ έργου του, ὁ Δαυὶδ δὲν ξανάδε πειά την κοπέλλα που τοῦ εἶχε χρησιμεύσει ὡς πρότυπο της 'Ελληνοπούλας του κι οὔτε την ξανάθυμηκε.

Μιά βραδυά όμως, ἐνῷ έβγαине ἀπὸ τὸ σπίτι ἐνὸς φίλου του ἀρχιτέκτονος, βρέθηκε ἀντιμέτωπος ἐνὸς ἀνδρώπου, ὁ ὁποῖος τοῦ κατέφερε ξαφνα ἀπὸ πίσω δυὸ φοβερά χτυπήματα στὴ κεφαλί και τοῦ άνοιξε τὸ κρανίῳ!...

Κάποιος τυπογράφος που έτυχε νά περναῖ ἀργότερα ἀπὸ κεί βρῆκε τὸ γλύπτη ἀναίσθητο και τὸν μετέφερε στὸ σπίτι του, ὅπου εὐτυχῶς ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρὸ γιαιρεύθηκε.

Ο Δαυὶδ εἶχε πάντοτε τὴν ὑπόνοια ὅτι δράστης της δολοφονικῆς ἐπιθέσεως ποῦ παρὰ λίγο νά τὸν στοίχιζε τὴ ζωή, ἦταν κάποιος μισότρελλος συνάδελφός του, τὸν ὅποιον εἶχε νικήσει ὁ ἑναυ καλλιτεχνικὸ διαγωνισμὸ και τοῦ ὁποῖου δὲν θέλησε ποτὲ ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα.

Υστερ' ἀπὸ κάμποσα χρόνια ὁ Δαυὶδ εἶχε ξεχάσει τὸ ἐπεισόδιό αὐτό, ὅταν εἶλε μιά μέρα μιά ἀνυπόγραφη ἐπιστολή, διὰ της ὁποίας τὸν προσκαλοῦσαν νά μεταβῇ μεταξὺ τῶν δώδεκα και τῆς μιάς μεταμεσονυκτικῆς ὥρας ὁ ἑνα σπίτι τοῦ προαστίου τοῦ 'Αγίου 'Ιακώβου.

Απάνω στὴν ἐπιστολή εἶχε χαραχθεῖ τὸ συμβολικὸ σημεῖο τῆς πολιτικῆς μεροῖς, σὺν ὁποῖαν ἀνῆκε, κι ὁ καλλιτέχνης ὑπέθεσε ὅτι θά ἐπρόκειτο περὶ καμίας μυστικῆς συσκέψεως.

Μέσα στὴν ἐπιστολή τοῦ έγραφαν ἀκόμη ὅτι, ἐπειδὴ στὸ σπίτι που θά πῆγαινε δὲν ὑπῆρχε θυρωρὸς, έπρεπε νά πάρῃ μαζί του κλεφτοφάναρο, ν' ανεβῇ στὸ τέταρτο πάτωμα και νά σταθῇ μπροστὰ σὲ μιά πόρτα, πάνω στὴν ὁποία θάταν χαραγμένος μὲ κιμωλία ἑνας ἀσπρος σταυρός. 'Εκεῖ λοιπὸν θά χτυποῦσε και θά τοῦ άνοιγαν ἀμέσως.

Η συνέντευξις αὐτή, μολονότι μυστηριώδης, προσεῖκνε τὴν περιέργεια τοῦ γλύπτου, ὁ ὁποῖος τράβηξε γιὰ τὴν ὑποδειχθεῖσα κατοικία, πὺ νωρὶς ὁμως ἀπ' τὰ μεσάνυχτα, κατὰ ἐντύχῃ σύμπτωση.

Όταν έφτασε στὸ τέταρτο πάτωμα τοῦ μυστηριώδους σπιτιοῦ, εἶδε τὴν πόρτα μὲ τὸν ἀσπρο σταυρὸ και χτύπησε, ἀλλὰ κανένας δὲν τοῦ άνοιξε. Ξαναχτύπησε, ἀλλ' ἐπειδὴ και πάλι δὲν εἶλε καμιά ἀπάντησι, έτοιμάστηκε νά φύγῃ.

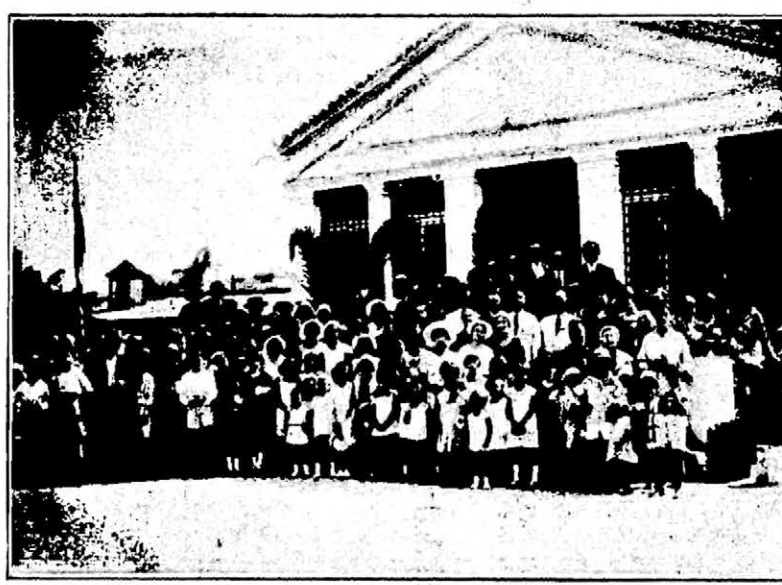
Έξαφνα εἶδε τὴ διπλανή πόρτα ν' ά-

Από τὴν ἐν Φόλλ-Ρίβερ της Μασαχουσέτης ἐν 'Αμερικῇ βάπτισιν τοῦ τέκνου τοῦ κ. Δημ. Γιαννακοῦ καθ' ἣν παρίστησαν ὁ ἀνδοχὸς κ. Καρ. Θ. Ζαντιώτης. Ὁ κ. Δημ. Γιαννακὸς μετὰ τῆς κυρίας του και τῆς μητρός του. Ὁ κ. Παν. Καρανῶστας και ἡ κυρία του. Ὁ κ. Κοσμάς Πανάρετος και ἡ κυρία του. Ὁ κ. Ἰωάννης Ράμπιας και ἡ κυρία του. Ὁ κ. Παναγ. Κυπριώτης και ἡ κυρία του. Ὁ κ. Κωνστ. Ἀρώνης και ἡ κυρία του. Ὁ κ. 'Ηλίας Βασιλαράκης, ἡ κυρία του και ἡ θυγάτηρ των Γαρυφαλιδ. Ὁ κ. 'Ηλίας Καρατσιώδης και ἡ κυρία του. Ὁ κ. Παναγιώτης Ἀρώνης, ὁ κ. Μαρτέν, ὁ κ. Νικόλαος Σοφίος. Τὰ τέκνα τῶν ἄνωτέρω οἰκογενειῶν.

Τὸ ἐν Λογοθετιανίκοις κωδονοστάσιον τοῦ ναοῦ τοῦ 'Αγίου Μηνῆ μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοποθετηθέντος ὁρολογίου τοῦ ὁποῖον οἱ ἐν 'Αμερικῇ Λογοθετιανοὶ ἱδρύσαν.

Οἱ ἐν Πειραιεὶ και 'Αθήναις συμπολίται 'Αντικυθῆριοι ἠνωμένοι και ἀγαπημένοι μετὰ τῶν, συνεκκεντρώσαν ἐς τὸν ἐν Νέῳ Φαλήρῳ νεόδομον ναὸν της Προστάτιδος της νήσου μας Παναγίας της Μορτιδιώτισσης, ἐνθα μετὰ τῆς μεγαλυτέρας εὐλαβείας και τοῦ βαθύτερου σεβασμοῦ ἑώρασαν τὴν 17ην Ἀυγούστου μεγαλοπρεπῶς και δι' ἀρτοκλασίας τὴν ἐπέτειον της μνήμης τοῦ Προστάτου της νήσου των 'Αγίου Μύρωνος. Μετὰ τὴν λειτουργίαν και εἰς ἀνάμνησιν φωτογραφήσαν μετὰ τῶν τέκνων των μετὰ ταῦτα δὲ παρεκάθοντο ἐς κοινὸν παρὰ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν γεύμα, κατὰ τὸ ὁποῖον πάντες ἠχῆθησαν ὕμνοι και εὐχαρίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ και τῇ ἑξωτερικῇ ἀγαπητοῦς συγγενεῖς και συμπολίταις των. Τὴν ὥραν ἑστῆν ἑλίσσαν ἄσματα και χοροὶ τῶν παιδων.

νοίγη και νά παρουσιάζεται μιά νέα κρῶντας ἑνα κερὶ στὸ χέρι. Μόλις ἡ νέα εἶδε τὸ γλύπτη, έγινε κατάκλωμη και τοῦ εἶπε μὲ ταραχή:
—Σεῖς εἶστε, κύριε Δαυὶδ!
Ο Δαυὶδ έμεινε κι' αὐτὸς ἐκπληκτος. Ἡ νέα αὐτὴ δὲν ἦταν παρὰ ἡ Κλημεντίνη, τὸ παλιὸ του μοντέλλο, ἡ 'Ελληνοπούλα τὸν μνημείου τοῦ Μπότσαρη.
—Φύγετε, φύγετε, ἀμέσως, κύριε! τοῦ εἶπε ἡ νέα βιαστικά. Φύγετε ἀμέσως, γιατί ἀλλοιῶς εἶστε χαμένος!... Θὰ σὲ σκοτώσουν!... Καὶ τότε θά χαθῶμε κι' εμεῖς μαζί σας, ἐγὼ κι' ἡ γιαιά μου!... Θεέ μου, γιατί νά μὴν ξέρω πὼς εἶστε σεῖς!... Ἀλλὰ πάλι καλὰ!... Φύγετε, φύγετε!...

Ο γλύπτης, χωρὶς νά θέλῃση νά μάθῃ τί συμβαίνει, ἔκρινε φρόνιμο νά βγῇ γρήγορα ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ἐκεῖνο σπίτι και νά κρυφτῇ πίσω ἀπὸ ἑνα τοῖχο στὴν ἀρχὴ τοῦ δρόμου. Σὲ λίγο εἶδε νά περνοῦν ἀπὸ κεί μερικὸι ἀνδρώποι, οἱ ὁποῖοι κατευθύνθηκαν μὲ προφύλαξι πρὸς τὴν κατοικία της Κλημεντίνης και

χώθηκαν μέσα σὴν κλέφτες.
Μεταξὺ τῶν ἀνδρώπων αὐτῶν ὁ Δαυὶδ νόμισε ὅτι ἀναγνώρισε τὸν παλιὸ δολοφόνου του, ἀλλὰ δὲ θέλησε νά κάμῃ λόγῳ γι' αὐτὸ σὲ κανέναν. Ἐν τούτοις αἰσθανόνταν ζωερὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴ μικρὴ γνώριμή του, ἡ ὁποία τὸν εἶχε σώσει ἴσως ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ θανάτου...

Εἶχαν περάσει πειά δεκαεῖς χρόνια ἀπὸ τότε που ὁ Δαυὶδ κατεσκεύασε τὸ μνημείο τοῦ Μπότσαρη. Μιά μέρα, ἐνῷ ἀκολουθοῦσε μαζί μὲ πολλοὺς ἄλλους τὴν κηδεῖα κάποιου ἐκλεκτοῦ συνάδελφου του, διέκρινε ξαφνα στὸ δρόμῳ τὴν Κλημεντίνη.

Διατρώσε πάντοτε τὴν ὀρμητικότητά της, ἀλλὰ τώρα ἦταν κακοντυμένη και φοροῦσε ἑνα ἑλεεινὸ σάλι. Φανόταν πὼς ἡ δυστυχία τὴν εἶχε καταβάλει και δὲν μπόρρεσε νά κρατηθῇ περισσότερο στὸ δρόμῳ της ἀρετῆς. Ο Δαυὶδ θέλησε ν' ἀφήσῃ τὴν κηδεῖα και νά τὴν πλησιάσῃ, ἀλλὰ σκέφτηκε ὅτι αὐτὸ δὲν ἦταν

σωστὸ και θά παρεξηγείτο ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Τὴν ξαναεἶδε ὕστερ' ἀπὸ πεντέξῃ χρόνια και τὴν έβλεπε ταχτικώτερα. Ἀλλὰ ἡ συμπαθητικὴ μικροῦλα τοῦ 1827 εἶχε πάρῃ πειά τὸν κατήφορο και κυλιόταν μέσα στὸ βούρκο. Μόλις έβλεπε τὸν καλλιτέχνη, τὸν ὁποῖον δὲν ἦταν δυνατόν νά λησμονήσῃ, ἀπέφυγε μὲ ντροπὴ τὰ βλέμματά του και προσπαθοῦσε νά κρυφτῇ μέσα στὸ πλῆθος.

Μιά μέρα ὁ Δαυὶδ τὴν παρακολούθησε και τὴν εἶδε νά μπαίνει ὁ ἑνα ἄπο τὰ ἑλεεινὰ ἐκεῖνα καταιγώγια, ὅπου ἔχει στυμένο τὸ κράτος της ἡ ἀμαρτία. Μπήκε μαζί της μέσα κι' ἐκεῖ ἡ νέα τοῦ εἰρήνευσε ὅτι ὁ ἀνδρώπος, που τὸν χτύπησε ἄλλοτε στὸ δρόμῳ κι' ὁ ἀνδρώπος που θέλησε νά τὸν παρασύρῃ στὸ ὑποπτο σπίτι γιὰ νά τὸν δολοφονήσῃ, ἦταν ἑνα και τὸ αὐτὸ πρόσωπο. Κάποιος που τὴν ἀγαποῦσε δηλαδὴ και που νόμιζε πὼς ὑπῆρχε φίλῃ τοῦ γλύπτου ὅταν τοῦ ποζάρει.

Μετά τὴ νίκη τῶν βασιλοφρόνων, ὁ Δαυὶδ ὡς δημοκρατικὸς ξεώριστηκε ἀπὸ τὴ Γαλλία κι' ἀναγκάστηκε νά περιπλανῆται μαζί μὲ τὴ θυγάτηρα του μακρὰ ἀπὸ τὴ γῆ της πατρίδος του, χωρὶς προστασία και χωρὶς καταφύγιον...

Υστερ' ἀπὸ πολλὰς περιπλανήσεις ἀποφάσισε νά πάῃ και στὸ Μεσολόγγι γιὰ νά ἰδῇ τὸ παλιὸ προσφύλατοτο ἔργο του. Ἀλλὰ μόλις έφτασε κοντὰ στὸ μέρος ὅπου τὸ εἶχαν στυμένο, ἄφησε μιά κραυγὴ ἀπλυσίας και λύσσης. Τὸ περίφημο ἀγαλμὰ του εἶχε καταστραφεῖ ἀπὸ βανδαλούς. Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι στὴν ἐποχὴ της Μεταπολιτεῦσεως ἀδίασαν ἀπάνω νά ντυφέναι τους και τὸ ἀκρωτηρίσαν, φέλκοντες νά προσβάλλουν τὴ μνήμη τοῦ νεκροῦ ἥρωος...

Ἡ στιγμὴ ἐκεῖνη ἦταν ἡ πιὸ φοβερὴ της ζωῆς τοῦ καλλιτέχνου. Ὅπως τὸ πρότυπο τοῦ έργου του εἶχε καταστήσει μιά γυναίκα τοῦ δρόμου, εἶται και τὸ ἄ-

ΝΕΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ
ΑΙΤΗΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΑΛΑΜΟΥ

Κατόπιν της ιδρύσεως δημοτικού Σχολείου και Ναοῦ εἰς Κάλαμον, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἐζήτησαν διὰ της κατωτέρω ἀναφορᾶς τὴν μετατροπὴν τοῦ χωρίου τὸν εἰς Κοινότητα:

ΑΙΤΗΣΙΣ
Κατοίκων τοῦ χωρίου Κάλαμος Κυθήρων
'Εν Κάλαμῳ τῇ 1 Ἀυγούστου 1931
Πρὸς
Τὸν κ. Νομάρχην Ἀττικῆς και Βοιωτίας
Οἱ κάτοικοι ὑπογεγραμμένοι λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νά γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἐχομεν τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποτελέσῃ τὸ χωρίον μας συγχέμενον ἐκ τῶν συνοικισμῶν, Κάλαμος, Σερωνάματα, Σπηλιές, ἰδιαν κοινότητα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινότης Κάλαμου», διότι οὕτω φρονούμεν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τὰ συμφέροντα τοῦ χωρίου μας καλλίτερον. Τὸ δικαίωμα της ιδρύσεως ἰδίας Κοινότητος ἔχομεν ἐκ τοῦ Νόμου ἀπὸ τοῦ διαιτίας ἰδρύσῃ δημοτικὸν σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ μας λειτουργοῦν ἔκτοτε. Ὅθεν παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς εὐσεβάστως ὥπως εὐαρεστούμενος ἐνεργήσῃτε τὰ δέοντα διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος και τὴν ἐνέργειαν της ἐκλογῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Εὐπειθέστατοι οἱ αἰτοῦντες
'Εμμανουὴλ Γ. Μεγαλονομόμος
Παναγιώτης Γ. Καλλιέργος
Γεώργιος Μεγαλονομόμος
Ἰωάννης Π. Καλλιέργος
Θεόδωρος Π. Καλλιέργος
'Εμμανουὴλ Π. Καλλιέργος
Δημήτριος Γ. Μεγαλονομόμος
'Αννα Ε. Μεγαλονομόμου
Νικόλαος Μεγαλονομόμος
Γεώργιος Ζ. Καλλιέργος
Γεώργιος Α. Μεγαλονομόμος
'Εμμανουὴλ Π. Μεγαλονομόμος
Ζαχαρίας Π. Καλλιέργος
Μιχαὴλ Π. Καλλιέργος
Ἰωάννης Α. Καλλιέργος
Ρουμνίνα Καλλιέργου
'Εμμανουὴλ Μ. Μεγαλονομόμος
Ἀνδρέας Α. Καλλιέργος
Εὐφρην Καλλιέργου
Μηνᾶς Π. Μεγαλονομόμος
Ἀνδρέας Γεωργ. Καλλιέργος
Ἰωάννης Ν. Σωτήρχος
Ἰωάννης Ἑμμαν. Καλλιέργος
Σπυρίδων Μ. Μεγαλονομόμος
Παναγιώτης Α. Σωτήρχος
Γεώργιος Π. Καλλιέργος
Μ. Γ. Καλλιέργος
Στέφανος Π. Σωτήρχος
Χαράλαμπος Π. Καλλιέργος
'Εμμανουὴλ Γ. Καλλιέργος
Νικόλαος Ἑμμαν. Καλλιέργος
Μηνᾶς Καλλιέργος
Γεώργιος Ν. Μεγαλονομόμος

ΕΚΛΟΓΗ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Κατὰ τὴν λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ 'Γδρας Δαμιανὸ ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν, ἐξελέγη βουλευτὴς 'Γδρας ὁ φιλελεύθερος κ. Θ. Κριεζῆς λαθὼν 587 ψήφους ἐπὶ 604 ψηφισάντων. Ἀντίπαλος αὐτοῦ ἦτο ὁ ἱατρὸς κ. Σπύριλς ὅστις ἔλαβε 17 ψήφους. Οἱ Κυθῆριοι πρὸς τοὺς ὁποῖους τόσον συμπάθος εἶνε ὁ κ. Κριεζῆς, ἡσθάνθησαν ἰδιαίτερην χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐπανκλογῇ του.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΥΘΗΡΙΑΣ

'Ενώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ Ἑκπαιδευτικῶν Συμβούλων προσήλθον πρὸς ἐξέτασιν διὰ πτυχίον καθηγμένης τῆς Γαλλικῆς 103, ἐξ ὧν 96 γυναῖκες και 7 ἄνδρες. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις αὐτὰς καθ' ἃς ἐπέρχον 27 ἐξ ὧν 24 γυναῖκες και 3 ἄνδρες, πρώτη πρώτη ἐπέτυχεν ἡ δεσποινὴ Ἄννα Ε. Στρατηγὸν μὲ 136 και 34 βαθμοὺς ἐνῷ ἡ τελευταία ἐπιτυχούσα Ἑλλῃ Σκίτση ἔλαβεν 88 και 7)8. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τῆς λίαν ἀξιεπαίνου κυθῆριας νεανίδος μαρτυρεῖ πόσος και ποῖας ἐπιμελειμένης ἀνατροφῆς έτυχε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδρομῆς Μονῆς Μυρτιδίων και ἡ Ἀτμοπλοία Γ. Κατράκη ἐκφράζουσι τὰς θερμότητας εὐχαριστίας των πρὸς πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν ἐκδρομὴν διὰ της συμμετοχῆς των, ὡς και πάντας τοὺς δωροδόητες συντελέσαντας διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Ἰδιαίτερος δὲ εὐχαριστοῦσι πάντας τοὺς κ.κ. προέδρους τῶν κοινοτήτων της νήσου, τὰ κοινοτικά συμβούλια, τὰς Ἀστυνομικάς και Ἀμεινικάς ἀρχὰς και τὴν ἐπιτροπὴν της Μονῆς Μυρτιδίων διὰ τὴν ὑποδοχὴν των, τοὺς κόπους οὗς κατέβαλον και τὰς ἐγγενεῖς περιποιήσεις των πρὸς τοὺς ἐκδρομῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ—Ἡ Ἀτμοπλοία Γ. Κατράκη

γαλμὰ του εἶχε καταστραφεῖ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας τοῦ Μάρκου κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπλανιόταν σὴν τὴν ἀδικὴν κατάρα. Ὅλη αὐτὴ ἡ πικρία τοῦ ἀπογοιτευμένου γλύπτου φαίνεται στὸ κατωτὶ ἀπόσπασμα τοῦ 'Ημερολογίου του:
«Σήμερα τὸ πρωτὶ, γράφει, ἀποχαίρεται τὴ φτωχὴ ἀκρωτηριασμένη μου... Ἀπὸ τὴν ὥρα τὸ πλοῖο μου περνάει ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία και τὴν Ἰθάκη. Σὺν δριζύοντὰ βλέπω ἀνάμὰ τὰ τεῖχη τοῦ Μεσολογγίου, βλέπω τὸν τύμβο, βλέπω ἑνα μικρὸ ἀσπρο σημάδι... Εἶνε ἡ Ἑλληνοπούλα μου! Ἡ καρδιά μου ξεσπᾷ ἀπὸ τὸν πόνο δταν συλλογίζομαι διὰ φύγω γιὰ πάντα ἀπὸ κοντὰ της και τὴν ἀφίνω ἀπροσάλευτη σὴν διάθεσιν τῶν βαρβάρων...»

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΛΑΡΕΤΤΙ

ΧΗΜΙΚΟΝ & ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΝΑΓ. Μ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Πρώην καθηγητοῦ της χημείας εἰς τὰ Πρακτικά Δύκεια τοῦ Κράτους
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΣΗΥΡΙΑΔΩΝΟΣ 10
Διορθώσεις μούστων, εξασφάλις ἐκλεκτῶν κρασιῶν
'Εργασία ἐπιστημονικὴ ἡγγυημένη
Πληροφορίαι δωρεάν.
(Δίδονται μαθήματα οἰνολογίας εἰς τοὺς ἐπισθυμῶντας οἰνοποιούς νά διορθῶνται μῶνοι των τὰ κρασιά των).

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ 15ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Ἡ ἐφετηνὴ ἐκδρομὴ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηρίων εἰς τὴν Μονήν Μυρτιδιῶν τῆς νήσου μας τὴν ὁλοίαν ὁργανώσαν ἐπιτροπὴ ἐκ συμπολιτῶν, καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀναμείξεως τῶν σοματῶν μας, καὶ τῇ συμπαρίῃ τοῦ ἐφοπλιστοῦ συμπολίτου μας κ. Γ. Κατράκη, ἀπέβη κατὰ πάντα ἐπιτυχῆς.

Τριακόσιοι καὶ πλέον ἐκδρομεῖς συμπολίται, ἀλλὰ καὶ ἔξωτοι, κατέκλυσαν κυριολεκτικῶς τὸ ἑσπέρας τῆς 14 Αὐγούστου τὸ σηματοδοτήσαν ἀτμόπλοιο τοῦ κ. Κατράκη «Νικόλαος» τὸ ὁποῖον τὴν 6 μ.μ. ὥραν ἀκριβῶς τῆς 14 Αὐγούστου ἀνεχώρησε διὰ Κύθηρα. Τὸ πλοῖον κατηνύθη εἰς Καρφάλιον ἔνθα ἐφθασε τὴν ἡν πρωτὴν τῆς ἐπομένης, καὶ ἀφοῦ παρέλαβε λέμβους τινάς, ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἐπίνειον τῆς Μονῆς Μυρτιδιῶν Λιμνῶρια ἔνθα ἐφθασε μετὰ μίαν ὥραν.

— **Ἡ ἀποβίβασις τῶν ἐκδρομέων.**
— **Ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν Μονήν.**
— **Ἡ λειτουργία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.**

Εἰς τὰ Λιμνῶρια ἀνέμενε πλῆθος λέμβων αἰνίτες καὶ ἀπεβίβασαν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως τοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητάς. Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποβίβασεως εἶχον προσέλθει αἱ ἀστυνομικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαί, αἱ ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς Μυρτιδιῶν καὶ πλῆθος κόσμου διὰ τὴν ὑποδεχθῆναι τοὺς ἐκδρομεῖς. Ἡ ἀποβίβασις γέγονε ἐπὶ μιᾷ πρὸς τοῦτορ στηθείσῃς ἐκλίνῃς ἀποβάθρου, διηκολύνθη δὲ σπουδαίως καὶ ὑπὸ τῆς ἐπικρατοῦσας ἑξαερετικῆς γαλήνης.

Τὴν μεταφορὰν τῶν ἐκδρομέων ἀπὸ Λιμνῶρια εἰς τὴν Μονήν ἐνέργησαν διάφορα αὐτοκίνητα καὶ πλῆθος ὧων ἐπὶ ταῦτα ἀποστειλόμενοι ἐκεῖ. Ὅταν δὲ ὅλοι οἱ ἐκδρομεῖς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναόν, ἤρχισεν ἡ λειτουργία ἀρχιεπισκοπικῶν μετὰ τὸν ἱερέως τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἐκδρομέων ἱερέων συμπολιτῶν, τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ κ. Ἀχιλ. Κρίθαρη καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου κ. Μάρκου Πετροχειλοῦ.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν οἱ ἐκδρομεῖς διασκορπίσθησαν εἰς τὰ περὶ τῆς Μονῆς πρόχειρα κέντρα ἀναμνηστῆς ἔνθα ἐγενεῖσθαι, καὶ ἀφοῦ διεσκέδασαν μετὰ τῶν ἐν τῇ νήσῳ συγγενῶν τῶν, ἀνεχώρησαν διὰ τὰ διάφορα χωρία τῶν ἄλλων δι' αὐτοκινήτων καὶ ἄλλοι διὰ ζώων.

— **Ἐποδοχὴ εἰς τὸν Ποταμόν.**
— **Χορὸς δοθεὶς ὑπὸ τῆς κοινότητος.**
— **Ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν οὐμάδων.**

Εἰς τὸν Ποταμὸν ὁ κόσμος ὑπεδέχθη τοὺς ἐκδρομεῖς μὲ ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμόν καὶ χαράν. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐφιλοτιμήθησαν, κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ φιλοξενήσαν τοὺς ἐκδρομεῖς, ἡ δὲ κοινότης ὁργάνωσε τὸ ἑσπέρας πρὸς τιμὴν τῶν χορῶν εἰς τὴν αἰθούσαν Λιβαδίου ὅστις παρετάθη μέχρι πρωίας. Ὁ νεοεκλεγείδης δὲ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Βρετὴς Παναρέτος περιποιήθη ἰδιαίτερος ἐν τῇ οἰκίᾳ του τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ τοὺς ἑξόνους.

Τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα ἡ ποδοσφαιρικὴ οὐμάς τοῦ ποδοσφαιρικοῦ οὐμίλου Ἀθηνῶν ὁ «Ὀλυμπιακός» ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συμπολίτου κ. Κασσιμάτη ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κατέβη καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν ἐκδρομέων συμπολιτῶν εἰς Κύθηρα, συνηγείθη εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ γήπεδον τοῦ «Ἀγίου Χαράλαμπος» μετὰ τῆς ποδοσφαιρικῆς οὐμάδος Ποταμοῦ. Εἰς τὸν μεταξὺ τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγῶνα ἐνίκησεν ἡ οὐμάς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ μὲ τέσσαρα τρία μὲν. Τὸς ἀγῶνας παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου, μετὰ τὸ πέρας δὲ αὐτῶν παρετέθη εἰς τοὺς ποδοσφαιριστάς ἑξόνους ὑπὸ τῶν συναδέλφων τῶν τοῦ Ποταμοῦ πλοῦσιον γεῖμα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ἀναργύρου Γ. Ταϊσιλίου ἐν μέσῳ ἑξαερετικῆς συναδελφικῆς ἐγκαρδιότητος.

— **Ἡ ἀναχώρησις τῶν ἐκδρομέων.**
— **Ἐπ' ἀνάδοξος αὐτῶν εἰς Πειραιά.**

Ἡ ἀναχώρησις τῶν ἐκδρομῶν γέγονε συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα ἐκ τριῶν σημείων τῆς νήσου. Ἐκ Καρφαλίου, Λιβαδορίου καὶ Ἀγίας Πελαγίας. Τοὺς ἐκδρομῶν συνῶδευσαν μετὰ παραλαίας οἱ συγγενεῖς τῶν καὶ πολλοὶ ἄλλοι κόσμος. Ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν, τελευταῖον σημεῖον ἀναχωρήσεως, ἀνεχώρησαν οἱ περισσότεροι. Τὸ ἀτμόπλοιον συρρίζον παρατεταμένως πρὸς χειρὶσιν τῶν κατόικων, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγίας Πελαγίας περὶ τὴν 7 μ.μ. τῆς Κυριακῆς μεταφέρον εἰς Πειραιά τοὺς ὑπερναυαριστήμενους καὶ ἐνθουσιασμένους ἀπὸ τῆς περιποιήσεως καὶ τὴν πρόδον τοῦ τόπου μας ἐκδρομεῖς. Εἰς Πειραιά δὲ «Νικόλαος Κ.» ἐφθασε τὴν 8 μ.μ. πρωτὴν ὥραν τῆς ἐπομένης Δευτέρας κατόπιν θαυμασίον ταξιδίου τὸ ὁποῖον τόσας ὥρας ἀνανημέσει ἐχάρισεν εἰς τοὺς ταξιδεύσαντας μέχρι τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος μας συμπολίτας. Ἀναμφιβόλως δὲ, ἐπὶ ταῖς ἀπὸ τὰς ὥρας αὐτὰς ἀναμνησεῖς δὲ ἐπισκεφθῶν οἱ ἐφετηνὴ ἐκδρομεῖς καὶ πάλιν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν νήσον μας. Διότι τίποτε ἄλλως δὲ δὲν ὑπάρχει εὐχαιροτότερον ἀπὸ μίαν ἐπισκεψιν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς μας καὶ τῶν προσφιλεστέρων μας δεσμών.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὁ διακεκριμένος δημοσιογράφος συμπολίτης κ. Ἰωάν. Κασσιμάτης τοῦ ὁποῖου αἱ ἀνταποκρίσεις εἰς τ' Ἀθηναῖκά φύλλα ἐπέσφον πάντοτε τὴν σοβαροτέραν προσοχὴν τῶν πολιτικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν κύκλων, ἐξέδωκεν ἀπὸ τινος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔνθα διαμένει ἰδιαιτητὸν ἑβδομαδιαῖον κοινωνικὴν καὶ φιλολογικὴν ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Φωνὴ» εἰς μέγα σχῆμα, καὶ μὲ ὠραίαν καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἱκανότητος τοῦ κ. Κασσιμάτη θ' ἀναδείξῃ ταχέως εἰς ἡμερήσιον τὸ ὥρασιον αὐτοῦ φύλλον τὸ ὁποῖον μετὰ τόσας ὑέσεις ἐξυπηρετεῖ τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμόν. Εἰς τὴν καλὴν συνάδελφον ἡ ἐφημερίς μας εὐχεται πᾶσαν ἐπιτυχίαν.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Διὰ πράξεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως, ὁ συμπολίτης κ. Ἐμμανουὴλ Τζάννης διορίσθη καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν εἰς τὸ Ἑργασιασθὸν Θεσπεσικοῦ τῆς Ἐπαρχίας Φιλίππιδος τοῦ Νομοῦ Πρεβέζης.

ΠΩΣ ΘΑ ΩΦΕΛΗΣΗ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐτοσίσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν ἄρθρον πόσον ζημιώθη τὸν τουρισμὸς ἡ Ἑλλάς ἐκ τῆς ἐλλείψεως εὐπρεπῶν ξενοδοχείων. Τὸ ζήτημα τοῦτο καθὼς καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς δρόμων καλῶν πρὸς τὰν θεωρηθῇ ὡς ὁ πρῶτος ὅρος τῆς προαγωγῆς τῆς τουριστικῆς ἰδέας παρ' ἡμῖν.

Αἱ στήλαι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων πολλὰς εἰναι ἀφιερῶμεναι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ περιγραφὰς ἀποτελοῦσι τὸν ἑλληνικὸν τοπικόν, δημοσιεύονται εἰς ὅλον τὸν ἔξωτον κόσμον καὶ εἰς εἰδικὰς ἐκδόσεις καὶ συγγραμμάτια διασώζοντες τὴν ἑλληνικὴν ἀντιλήψιν. Κατὰ κανόνα ἐν τοῖτοις αἱ περιγραφαὶ αὐταὶ περιέχουν καὶ ἑνα μελάνων σημείων, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ξενοδοχείων μας. Προσφάτως ἀκομμήθην ἡ «Ἐσπερινὴ Σημείωσις» τοῦ Λονδίνου ἀνωμολόγησεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐντὸς δεκαετίας θὰ προσελκύσῃ κατ' ἐξαίρεσιν τὸν διεθνή τουρισμόν, χάριν εἰς τὴν παρασκευῇ, τὴν ὁποίαν κίμειν διὰ τὴν τοιαύτην πλουτοποικιστικὴν πηγήν. Καὶ ἐνθ' ὁ ἀρθρογράφος ἐγκωμιάζει ἀμέσως περαιτέρω τὰ διάφορα ἀξιώλογα τοπεία τῆς χώρας μας, ἐνθυμῶναι τοὺς «χορὸς» οἱ ὁποῖοι μαστίζον τὸν τόπον μας καὶ ἐκφορεῖ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ὑποκύψουν καὶ αὐτοὶ χάρις εἰς τὴν ἀγρίαν χρῆσιν τῶν ἐντομοκτόνων πού κἀμνομεν.

Ἀντιλαμβάνεται βεβαίως πᾶς τις ὅτι, ὅταν μὲ τὰς καλὰς λέξεις, τὰς ὁποίας ἀφιερῶνται οἱ ἔξωτοι πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουν καὶ τοιαῦτα προσθήκαι, ἐξουδετερῶνται κατὰ ἀγαθὴ ἐντύπωση, καὶ θὰ σκοπεθῇ πολὺ ὁ ροιτιζόμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Χώραν μας, ἐὰν πρὸς τὴν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του.

Δὲν νομίζομεν, ὅτι ὑπερβάλλομεν τὰ πράγματα ἰσχυρίζομενοι ὅτι διὰ πάντας τοὺς ἔχοντας κεφάλαια καὶ θέλοντας εἰς ἐν ἐπαρχιακὸν κέντρον νὰ ἀσχοληθῶν εἰς κερδοφόρον τινὰ ἐπιχείρησιν, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀρίστην καὶ ἐπικερδῆ ἐργασίαν ἡ ἱδρυσις ἐνὸς καλοῦ ξενοδοχείου, ἐνθ' ἀνταποδοτικῶς θὰ τοῖς ἀνῆκεν ἡ τιμὴ ὅτι ἐπρωτοστάτησαν εἰς ἐν ἔργον ἐκπολιτιστικόν. Εἶναι πράγματι θλιβερὰ ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος, ὅτι ὑπάρχουν πρωτεύουσαι νομῶν καὶ ἔθρα ἀκόμη Γενικῶν Διοικήσεων, σπουδαῖα ἐν ταυτῇ κέντρα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐν τοῖτοις λείπει ἐν εὐπρόσῳπον κατὰμύαν, ὅπου νὰ δύνανται νὰ παραμείνῃ ὁ ἐπισκεπτόμενος ἕως ἡ Ἑλλήν. Πιστεύομεν ἀκόμη, ὅτι αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὁφειλῶν νὰ ἀναλάβουν τὴν φροντίδα, ὅπως αἱ πόλεις τῶν προκίσθων μὲ κατὰλληλα ξενοδοχεῖα, ἐκεῖ ὅπου μάλιστα τὰ ὑπάρχοντα τοιαῦτα οὐδὲ τοὺς στοιχειωδέστερους ὁρους τοῦ καλοῦ ἀπλῶς ἐξνοδοχέειν πληροῦν.

Ἡ περὶ τῆς διείξεως, καθ' ἣν λειτουργεῖ ὁ Ε.Ο.Τ. ἄλλως τε ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν νέων καὶ εὐπροσώπων ἡ ἐκ τῶν ἀνακαινισθέντων ξενοδοχείων ἐζημιώθη, ἀλλὰ τοὐναντίον προσεκόμισε καὶ προσκομίζει κέρδη. Ἐχει εἰσὶς ἡ Ἑλλάς ἀφθόνησις ἱματικῆς πηγῆς τὰ συστατικά τῶν ὑδάτων τῶν ὁλοῶν ὑπερέχον ἐν πολλοῖς πολλὰ ἐκ τῶν φημιόμενων εὐρωπαϊκῶν τοιοῦτων, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ διασημότεροι τῶν ξένων λατῶν. Ἀλλ' ἐνθ' αἱ ἄλλαι χώρας—μεταξὺ τῶν ὁλοῶν συγκαταλέγονται καὶ τινες τῶν Βαλκανίων—ἔχουν καταβάλλει ἀπείρους προσπάθειάς διὰ τὴν ἐξωραΐσιν μὲ καθεὶ δυνατόν μέσον τῶν χω-

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

Κατὰ τὰ εἰς τὴν Νομαρχίαν συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν προέδρων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς νήσου μας ἐξελέγησαν προέδροι οἱ ἑξῆς:

Ποταμὸς ὁ κ. Βρετ. Παναρέτος καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Πολυχρόν. Φραντζεσκιάς. **Ἀγωνιάδων** ὁ κ. Παναγ. Μαγονέζος. **Λογοθετινῶν** ὁ κ. Παν. Κανέλλης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Παναγ. Μουλόγος. **Φοιλικανικῶν** ὁ κ. Γεώργ. Κασσιμάτης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Σάμιος. **Μυτινῶν** ὁ κ. Μιχ. Φυρὸς καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Νικόλαος Πρινέας. **Γερακαρίου** ὁ κ. Ἀναστάσιος Σουρῆς. **Κυθηρῶν** ὁ κ. Ν. Βαρυπάτης. **Λιβαδίου** ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Τζάννης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Γιαννιτῆς. **Μυλοποτάμου** ὁ κ. Γεώργ. Κοντὸς καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἐμμαν. Σρατηγός. **Φαρασίου** ὁ κ. Ἰωάννης Κασσιμάτης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χρ. Καλοκαιρινός. **Κοντολιανῶν** ὁ κ. Πέτρος Ἐμμαν. Κασσιμάτης. **Καρθουδῶν** ὁ κ. Παν. Κυριάκης. Τῶν κοινοτήτων Καραβῆ, Βιαραδίκων, Μυρτιδιῶν καὶ Ἀντιανθίων δὲν συνεκεντρώθησαν εἰσέτι τ' ἀποτελέσματα.

Δεύτερον ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Μελά

ρον ὅπου ὑπάρχει καὶ ἡ μάλλον ἀσημαντὸς πηγὴ ἱματικῶν ὑδάτων καὶ ἔχουν προβῇ εἰς τὰς τελευταίους τῶν ἐγκαταστάσεων ὅστε νὰ προσελκύσῃ καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας ἀνάγκην εἰδικῆς λουτροθεραπείας, ἡμεῖς διατηροῦμεν ταύτας εἰς πρῶτον ὅσον σχεδὸν κατὰστασιν καὶ δὲν τολμοῦμεν ὡς ἐκ τούτου νὰ κἀμνομεν οἰονδήποτε διαφικίαν αὐτῶν εἰς τὸ ἔξω-τεριχόν.

Συντρέχει φυσικὰ εἰς τοῦτο καὶ ἄλλος παράγον... ἡ ἐλλείψις ἐπαρκούς καὶ καλῆς συγκοινωνίας, ἰδίᾳ δὲ εἰς ὅσα μέρη αὐτὴ γίνεται οἰκίως.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν δρόμων ἀνῆκεν κυρίως εἰς τὴν κρατικὴν ἀντιλήψιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπεγράφη καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ, ἀφ' ἧς στιγμῆς συνεστήθη. Τὸ πρόβλημα ὅμως τοῦτο εἶναι πρόβλημα ἐθνικόν, διὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλει πᾶς τις ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του νὰ συμβάλῃ.

Εἰς τὴν Χώραν μας εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἔδαφους παρουσιάζει πολὺν μεγαλειότητα δυσχερείας παρ' ὅσας ἐμφανίζει τοῦτο ἄλλαχοι, ὅπου τὸ ἔδαφος κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι πεδινόν. Πάντως ὁ μὲς μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν καὶ μὲ ἐπιμονὴν δύναμεθα νὰ ἀποκτησῶμεν δρόμους, χωρὶς τοὺς ὁποῖους δὲν πέπει νὰ προσδοκῶμεν αὔξησιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως, οὐδὲ δυνάμεθα κἂν νὰ διαφημίζομεν τὸν τόπον μας.

Αὐτὰ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμίαις τὰ κύρια σημεία, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφειλομεν ὅλοι νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας—ἐὰν θέλωμε νὰ ἀναπτύξωμεν τὸν τουρισμόν, ὁ ὁποῖος κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν δύναται νὰ ἀποβῇ καὶ θ' ἀποβῇ ἡμέραν τινὰ δὲ ἀξιολογότερος παράγον τῆς ἐθνικῆς τῆς χώρας μας οικονομίας.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἔχομεν ὅλοι ὑποχρῶσιν νὰ μεριμνήσωμεν, ὅπως ἀπὸ τοῦ μικροτέρου παιδιοῦ μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου γέροντος ἀποκτησῶμεν συνειδητὸν τουριστικόν. Ἰδιαίτερος ὀφείλομεν οἱ διδάσκαλοι τῆς ὑπαίθρου χώρας νὰ καταβάλουν κάθε προσπάθειαν ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ ἀποβάλουν τὴν κακὴν ἔξιν τοῦ λιθοβολισμοῦ τῶν αὐτοκινήτων, μὲ τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν οἱ ἔξωτοι, διότι μὲ τὴν ὑπαόχουσαν σήμερον κατάστασιν ἐξουδεθεροῦνται τὸ χαρακτηριστικὸν αἰσθημα τῆς φιλοξενίας, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὴν φύλιν μας. Κάθε τοπικὴ ἐπίσης ἀρχὴ ἔχει καθήκον νὰ ἐπισυρῇ τὴν προσοχὴν τῶν ποιμένων καὶ βοσκῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφίνοντες πολλὰς ἀπολύτως ἐλευθερίας εἰς τοὺς σκύλους των, ὥστε νὰ ἀποβαίνουν οὗτοι πραγματικὸς κίνδυνος διὰ τοὺς ἑξόνους.

Κάθε πολίτης ἡ συμβολὴ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀκόμη εἰς τὸ ἔργον τοῦ τουρισμοῦ εἶναι καὶ μίμ μεγάλη ὑπηρεσία πρὸς τὴν πατρίδα μας. Ἡ μικροτέρα ἐξυπηρέτησις, ἡ γενομένη πρὸς ἕναν οἰονδήποτε περιηγητήν, εἶναι συνεπιδρομὴ εἰς τὸν Ἀημιόσιον Προσπολυισμόν. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν μνήμην τῶν ξένων διατηροῦνται καλύτερον αἱ ἀναμνησεῖς ἀπὸ μίαν περιήγησιν εἰς τὴν χώραν μας παρά ὁσάκις εἶναι ἀπόμερον σημείον εὐρήκαν ἕναν οἰονδήποτε πολίτην, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη νὰ τοὺς παρασχεῇ καὶ τὴν μάλλον ἀσημαντὸν ἐκδοθῆναι ἡ καὶ μίαν ἀπλῶς πληροφορίαν περὶ τοῦ καλύτερου δρόμου, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Ἐνισχύσατε λοιπὸν τὸν Τουρισμόν τῆς Χώρας, διότι κάθε ἐνίσχυσις τοῦ τουρισμοῦ, εἶναι καὶ ἐνίσχυσις τῆς ἰδίας ἡμῶν Πατρίδος.

Κ. ΜΕΛΑΣ
Γενικὸς Διευθυντὴς Ε.Ο.Τ.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Διάφοροι συμπολιταί μας, μᾶς παρακάλεσαν νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς, ὅπως δημοσιεύσῃ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων μελῶν τῆς, ὅσων ἔχουν πληρώσει μέχρι τοῦδε καὶ πληρῶνουν τακτικὰ τὴν συνδρομὴν των.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς λαμβάνουσα γνώσιν τῆς παρουσίας, ἐλλείψεως δὲ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν παρακλήσιν αὐτῆς τῶν συμπολιτῶν μας.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Τὴν προπαραμονὴν τῆς Παναγίας, τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ἐν Ποταμῷ κ. Ἀντων. Βλαντὴ μεταφέρων εἰς Μυρτιδίαν προσκυνητάς, παρέλαβε καθ' ὁδόν καὶ παρὰ τὸν ἁγίον Χαραλάμπους τὸν Ποταμοῦ τοὺς συμπολίτας κ. κ. Δημήτριον Θεοδωρακί-κων Κορδάτον καὶ Παναγιώτην Κορωναῖον Λερῶν μεταβαλόντας εἰς τὰ πλῆστον Λογοθετινῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν θὰ διήνουν οὗτοι ἦτο μικρά, ἔκριναν σκόπιμον νὰ μὴ ἐισέλθουν εἰς τὸ αὐτοκίνητον διὰ νὰ μὴ στενοχωρησῶν τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας, ἀλλὰ νὰ παραμείνουν ἐξωθεν τοῦ αὐτοκινήτου ὁδοῖ καὶ κρατούμενοι ἀπὸ τὰς θυρίδας.

Ὅταν ὅμως τὸ αὐτοκίνητον ἐφθασεν εἰς τὴν στροφὴν παρὰ τὴν θέσιν «Λούρου» ἔξερνα τοῦτο εἰς ἀπροσέβας τοῦ ὁδοῦ, κατηρῶνθη μεθ' ὅλης τῆς ταχύτητος πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ τοῦ τῆς ὁποίας συνεπίεσε τοὺς δύο ἔξωθεν αὐτοῦ ἱσταμένους συμπολίτας ὁ-τινὲς καὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρώτατα παθόντες κατάγματα εἰς τοὺς μηρούς καὶ διαφόρους ἄλλους μώλωπας.

Μετὰ τὸ ατύχημα τὸ αὐτοκίνητον ἐξεκινήθη ἀπὸ τοὺς προσκυνητάς, καὶ πλάσθον τοὺς τραυματίας μετέβησαν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐν Ποταμῷ κλινικὴν τοῦ ἱατροῦ κ. Σημαντήρη ὅστις μετὰ πρόχειρον ἐπίδεσιν τῶν τραυματιῶν των ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐπὶ φορέων εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν καὶ ἐκεῖθεν συνοδεύει τοὺς ἱατροῦ βοηθοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείου τοῦ Ἐρμυθροῦ Σταυροῦ ἔνθα ὑπέστησαν ἐγγεῖρησιν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μακκά. Ἡ κατάσταση ἀμφοτέρων θάνατι εὐτυχῶς δελτι-σμένη. Τὸ ἀπόβλητον τοῦ κ. Κατράκη «Νικόλαος» τὸ ὁποῖον καὶ μετέβησαν τοὺς δύο τραυματίας δὲν προσήγγισεν εἰς Μονεμβασιά οὐτε εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ κερδίῃ χρόνον εἰς τὴν μεταφοράν των. Τὸ ατύχημα τῶν συμπολιτῶν μας αὐτῶν αἰνίτες ἀπολαύσου: τόσων συμπαθῶν, ἐλύπησεν βα-θύτατα τὴν κοινωνίαν Ποταμοῦ καὶ πάντας τοὺς γνωρίζοντας αὐτοὺς.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΛΩΠΟΥΤΟΥ

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐκδρομέων διὰ Κύθηρα χάριν τῆς ἐορτῆς τῆς Μυρτιδιώσεως ἐπεκράτησε πρὸς στιγμὴν κάποιος συνταρομὸς εἰς τὸ πλοῖον. Τοῦτον ἐπαφροδύμενος ὁ πειρημασμένος λωποδύτης Γ. Εὐαγγελῆτος ἀρρήρεσε τὸ ποσὶν ὁλοῦν τοῦ ὅρι ἐξ Ἀμερικῆς ἐπανελθόντος συμπολίτου κ. Ν. Πετροχειλοῦ ἐμπεριέχον περὶ τὰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς. Ἐντυχὸς ὅμως δι' ὁ κ. Πετροχειλὸς ἀντελήφθη ἐγκαίρως τὴν ἀφάρρησιν τοῦ ποσίου τῶν, καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ πλοιοῦρου καὶ ἄλλων συμπολιτῶν ὁ λωποδύτης συνελήφθη καὶ παρατετήθη εἰς τὸ ἐπ' αὐτοφόρου Πλημμελειοδικεῖον παρὰ τοῦ ὁποῖου κατεδικάσθη εἰς τριετὴ φυλάκισιν.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθμ. 4797 ἀπὸ 27 Ἰουλίου ἐ.ε. ἐγγράφου του, ἐξέφρασε τὴν ἀ-κράν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν συμπολίτην μας κ. Γεώργιον Σκλάβον ἡ Τζω-τζὸν διὰ τὴν δαπάναν αὐτοῦ καὶ προ-σωπικῇ του ἐργασίᾳ ἀποπεράτωσιν κοινοτικῆς ἀμαρτῆς ὁδοῦ δύο καὶ ἡμιον χιλιομέτρων.

Ἐπίσης ὁ κ. Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου ἐ.ε. καὶ ἐπ' ἀριθμ. 23742 ἐγγράφου του πρὸς τὸν ἴδιον κ. Γεώργιον Σκλάβον ἐξέφρα-σε τὴν πλήρη αὐτοῦ εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν. Τὰς εὐαρέσκειας α